

ISTORIA CULTUREI NAȚIONALE

3023

Sublet

ISTORIA ȘCOLELOR

DE LA

1800 — 1864

CU O SCURTĂ INTRODUCERE COPRINDÎND NOTE DIN ISTORIA CULTUREI NAȚIONALE ANTERIOARE SECOLULUI AL XIX-LEA,

ȘI CU

NUMEROASE FAC-SIMILE DE DOCUMENTE, SEMNĂTURI, AUTOGRAFE, ETC.

DE

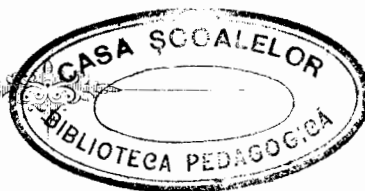
V. A. URECHIA

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE, PROFESOR DE ISTORIA ROMÂNILOR LA FACULTATEA DE LITERE DIN BUCUREȘTI,
MEMBRU CORRESPONDENT AL ACADEMIEI SPANOLE, MEMBRU AL INSTITUTULUI ETNOGRAFIC DIN PARIS, AL SOCIETĂȚII ECONOMICE
MARETANSE DE AMICOU DEL PAIS, AL FILIILOR, MEMBRU DE ONOR AL SOCIETĂȚII
OMENIOP DE LITTE, DELIGAT GENERAL AL ASOCIAȚIUNII INTERNAȚIONALE DE LITERE ȘI ȘTIINȚE,
VICE-PreșEDINTE ȘI MEMBRU FUNDATOR AL ATEENIULUI ROMÂN, ETC.

TOMUL I

CU MAI MULTE FAC-SIMILE

CU INCRONAT DE ACADEMIA ROMÂNĂ

BUCUREȘTI

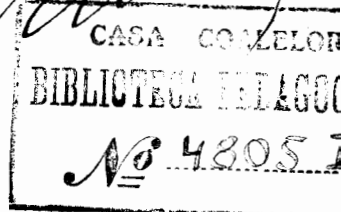
IMPRIMERIA STATULUI

1892

193094

P. I. Parule
Episcop
in casa de
multa considerare

PREFATA

În anul 1889, Academia română a publicat concurs pentru scrierea unei istorii a scólelor noastre, de la începutul secolului al XIX până la 1864.

Cred că ceea ce a îndemnat pre învățatul corp să publice asemenea istorie, este convingerea, că aproape toți acei bărbați de Stat, cari își propunea să reformeze instrucțiunea noastră publică și cari, dintr'o di în alta, inunda arhivele ministeriale și parlamentare cu proiecte de asemenea specie, probau, în lucrările lor, o mare ignoranță de tot ce s'a făcut și a existat în țerile române, în direcțiunea scolară, în sfera acésta culturală a României.

Ca material, ca arhivă portativă, pentru luminarea presintelui, a provocat Academia română scrierea ce dau aci.

Presintată la concursul publicat, în mod anonim, ea a avut onórea să fie distinsă de Academia română, care 'i-a acordat premiul Eliad în anul 1890.

Strimtorarea bugetară a Academiei, ar fi lăsat, pe mulți ani, să zacă, fără de profit, lucrarea mea, în arhiva ei, dacă în Septembrie 1890, ministrul de culte și instrucțiune publică, D. Teodor Rosetti, nu dispunea tipărirea „Istoriei scólelor“ la imprimaria Statului, procurând pentru acésta hârtia necesară, cu unica condițiune, ca să las ministerului, pentru despăgubirea sa de hârtia cumpărată, un număr de exemplare echivalente cu suma cheltuită.

Grație acestei bine-voitóre dispozițiuni, astăzi pot pune primul volum din lucrarea mea la dispozițiunea celor cari doresc a sci câte ceva din istoria noastră culturală.

Sunt departe de a pretinde că lucrarea de față are alt merit de cât de a pune la îndemâna fie-cui, estrase, informațiuni și documente, greu de

consultat, în sute și mii de dosare din arhivele publice și private. Neuitatul meu magistru și amic, *Mihail Kogălniceanu*, susținând lucrarea mea în sinul Academiei, dicea — cum mi s'a spus — între altele, că am dovedit, prin această lucrare, că sunt un neobosit *șórece de arhive*.

Atât și doresc să dovedescă lucrarea de față, că este rezultatul cercetărilor a unei munci de 30 de ani în arhivele publice și private și nu o elucubrațiune nedocumentată și fantastică a crierului meu.

Așia am procedat pentru cursul meu de istoria Românilor; așia am urmat și cu lucrarea de față, estrasă din chiar acel curs al meu de istorie.

V. A. URECHIA.

București, 1892, luna Martie 12 (16).

